

МОЛОДІЙ КОМУНІЗМ

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

УСПІХ МІЖНАРОДНОЇ ЗУСТРІЧІ МОЛОДІ

ЛЕНІНГРАД, 31 липня. (ТАРС). Сьогодні у Таврійському палаці о 13 годині 30 хвилин закрилась міжнародна зустріч посланців усіх п'яти континентів, яка пройшла під девізом «Жовтень і Молодь».

У своєму привітанні перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов сказав, що ленінградський форум юності, до якого виявлялась велика увага в усьому світі, став найбільшою подією в міжнародному молодіжному русі, одним із найбільш представницьких зборів юності всього світу за останні роки.

Оплесками, овацією, рукоштованням усіх учасників зустрічі було скріплене в Таврійському палаці Звернення міжнародної зустрічі молоді до юнаків і дівчат Радянського Союзу, яке зачитав генеральний секретар руху Комуністичної молоді Франції Франсуа Ільсом.

Рік видання VIII № 91 (791). СЕРЕДА, 2 СЕРПНЯ 1967 р. Ціна 2 коп.

К ИМ БУДЕШ, Оленко, як виростеш?

Спокійно дивляться на світ голубі оченята.

— Комсомолкою... Як мама. В дитинстві мріють про різне, про далекі мандрівки. А тут — «комсомолкою»...

Ніжно посміхається мати. Гладить доньку по білій, як маківка, голові. Не знає Оленка, що в мамі завтра хвилюючий день. Завтра в мамі останні комсомольські збори. Двадцять вісім минуло їй...

... Прокинулась, як звичайно, о сьомій. Глянула на листок календаря. Сьогодні вона встане піде на комсомольські збори. Невже так скоро промайнули роки комсомольські? Наче

„З комсомолом не прощаюся...“

щойно хвилювалась, коли вручали червону книжечку з силуетом Ілліча, з трепетом серця слухала вона слова першого секретаря:

— Тепер ти комсомолка, Галино. А комсомол завжди попереду.

Здається, зараз дзвенять ті слова. Минули роки. Залишили в синьому учнівському зошиті густо списані сторінки щоденника життя. Галина підійшла до етажерки. Обережно витягла зошит.

«...Сьогодні прийняли до комсомолу. Хвилювалася. Здається, ще вчора була іншою. А щойно...»

«Ось і школу закінчила. Давно мрію про медичне училище».

«Ура! Ура! Я студентка! Навіть не віриться».

Пізніше зрозуміла Галина Попова, що білий халат, тихі лікарняні паляти — то ще не все. Недоспані ночі, хвилювання над ліжком хворого, радість над переможеною смертю. Ось що головне в її професії. Тут, у Вільшанці, і особисте щастя своє знайшла. Вірним супутником життя став Анатолій Євсєєв, шофер.

Колись Галина сперечалась з подружками. Ті запевняли її: «Вийдеш заміж — не до комсомольських доручень тобі, голубко, буде».

Помилулися. І тепер, коли доньці три роки, Галина виконує комсомольські доручення, читає лекції на медичні теми, разом з усіма бере участь в суботниках...

Недавно з'явився ще один запис в Галиніному тонькому зошиті: «Людина повинна пам'ятати: все, що почастило їй зробити на землі — це і є її життя».

... Знайомі обличчя. Товариші. Слухає секретаря райкому комсомолу Віктора Лазарку про неї, Галину Євсєєву. Її нагороджено Почесною грамотою районного комітету комсомолу і вручено на вічне зберігання комсомольський квиток. Вітають всі щиро. На очах блищать сльози радості й щастя.

— Я не прощаюся з комсомолом, — мовить жінка. — Хай роки комсомольські минули, але я завжди серцем, думами і прагненнями з славними юнаками й дівчатами, членами ВЛКСМ.

Пройдуть роки, виросте Оленка. І як дорогу реліквію візьме вона в руки пурпурову книжечку своєї мамі — комсомолки 60-х років.

С. ТИТАРЕНКО.
с. Вільшанка.

ЗВЕРНЕННЯ

учасників III зльоту Всесоюзного походу молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу, присвяченого 50-річчю Великого Жовтня, до юнаків і дівчат Країни Рад

Тут, у легендарному місті Леніна — колиці Великого Жовтня, ми, представники молоді республік, областей і країв країни, що пройшли шляхами слави наших батьків, зібравшись напередодні славного свята — 50-річчя Радянської держави.

Півстоліття тому повсталий пролетаріат під керівництвом партії більшовиків, Володимира Ілліча Леніна завдав нищівного удару по старому світу. Велика Жовтнева соціалістична революція здійснилась.

З того дня почалась переможна хода Жовтня по планеті. І все, що дано сьогодні тобі, юності радянської країни, — суспільний лад, який не знає експлуатації, могутня економіка, справжні свободи і рівність, радість творчої праці і перемога культура — все це завойовано Жовтнем, безмежною мужністю і стійкістю старших поколінь, все це нерозривно зв'язано з ім'ям і вченням Леніна, з героїчною діяльністю партії комуністів.

Напередодні всенародного свята комсомол, радянська молодь знову і знову виявляють свою любов до рідної Комуністичної партії, почуття глибокої поваги і вдячності борцям за перемогу революції соціалізму. Для нашої молоді завжди буде священним приклад більшовиків-ленінців, героїв Жовтня і громадянської війни, будівників п'ятирічок, самовідданих захисників Батьківщини в боротьбі з фашизмом, тих, хто сьогодні

зміцнює силу і могутність першої в світі соціалістичної держави.

По шляхах слави батьків ідуть мільйони юнаків і дівчат. Досвід старших поколінь, їх революційна віра і переконаність — надійна й випробувана зброя в боротьбі за утвердження комуністичних ідеалів.

Наші батьки високо несли по життю прапор революції. Ми завжди будемо зберігати в чистоті цей гордий прапор, пронесемо його крізь віки, утвердимо на землі найсвітлішу мрію людства — комунізм.

Наші батьки перемогли розруку й голод, побудували основи нового світу. Ми будемо вірними героїці їх трудових буднів, всі сили, весь кипучий ентузіазм юності віддамо праці на благо Батьківщини.

Наші батьки у важкий час відстояли соціалістичну Вітчизну від посягань ворогів. Ми свято оберігаємо великі завойовані Жовтнем. Готові на перший заклик стати грудьми на захист Батьківщини, до останньої краплі крові бореться за справедливу справу і перемоги.

Наші батьки завжди свято виконували свій інтернаціональний обов'язок, разом з пролетарями всіх країн, братами по класу, боролись за ідеї Жовтня. Брудна війна США у В'єтнамі, організована імперіалізмом, злочинна агресія Ізраїлю проти арабських країн, фашистський переворот у Греції, зростання реваншизму в Західній Німеччині, підступи колонізаторів у країнах Азії, Африки і Латинської Америки — все це викликає справедливий гнів радянської молоді, люту ненависть до ворогів свободи й прогресу. Ми завжди були солідарні з прогресивною молоддю світу. Ми наполегливо змінюватимемо братерську дружбу і в будь-яку хвилину готові виконати свій святий інтернаціональний обов'язок.

Хто б ти не був, наш товариш, — плавиш ти метал чи вирощуєш хліб, схиляєшся над книгою, чи обриваючи сол-

датські сні, підіймаєшся по тривозі, — пам'ятай, ти продовжуєш справу, почату Леніним, ти продовжуєш революцію.

У Тезах Центрального Комітету партії підбито підсумки самовідданого боротьби радянського народу — будівника комунізму. Тези кличуть нас до нових подвигів, до нових славних звершень. Наш революційний фронт сьогодні — будівництво комунізму, і найбільше щастя для кожного з нас — бути на цьому фронті солдатом революції, вірним сином партії.

Рік тому на історичній Красній площі радянська молодь дала урочисту клятву: кожним биттям серця, кожним прожитим днем утверджувати на землі комунізм.

Сьогодні, коли підбивається великий підсумок Жовтня, коли піввікова історія переконливо свідчить про вірність ідей Леніна, невичерпні сили і можливості соціалізму, ми від імені юності Країни Рад присягаємо на вірність тобі, партіє, і клянемося, що Ленінський комсомол, радянська молодь завжди були, є і будуть твоїм вірним помічником і резервом.

І хай завжди на шляху до великої мети сніє нас прапор великого Леніна, безсмертних ідей Жовтня.

Ленінград, 30 липня 1967 р.

В ЦК ЛКСМУ

Ударний двомісячник

В успішному виконанні державних планів нинішнього, ювілейного, та наступного років по виробництву і заготовці продуктів тваринництва вирішальна роль належить створенню міцної кормової бази в кожному господарстві. Ставиться, зокрема, завдання заготовити в колгоспах і радгоспах республіки цього року 81,5 млн. тонн соковитих кормів, у тому числі 56,1 млн. тонн силосу та 38,5 млн. тонн грубих кормів.

ЦК ЛКСМУ України зобов'язує обкоми, міськкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети комсомолу первинних організацій забезпечити активну участь комсомольців, всієї сільської молоді в заготовці кормів для громадського тваринництва. Комсомольським організаціям республік, штабам і загонам «КП» через ударні недільники, місячники, організації роботи молодіжних бригад, екіпажів добиватися масової участі молоді в збиранні сіна, скиртуванні соломки, своєчасному, і якісному силосуванні різнотрав'я,

кукурудзи, вміло використовувати місцеві резерви збільшення запасів кормів.

Рекомендовано комітетам комсомолу при підтримці керівників колгоспів і радгоспів створювати спеціальні комсомольсько-молодіжні бригади, ланки, екіпажі, які працюватимуть на заготовці та виробництві кормів, розгорнути серед них соціалістичне змагання.

З метою активізації роботи комсомольських організацій, молодіжних колективів, комсомольців і молоді на заготовці кормів для громадського тваринництва оголошено ударний республіканський двомісячник з 20 липня по 20 вересня цього року.

Встановлено три премії ЦК ЛКСМУ України для відзначення районних комсомольських організацій, які доб'ються найкращих результатів у республіканському комсомольсько-молодіжному двомісячнику: перша премія — мотоцикл ІЖ-«Планета», друга премія — магнітофон, третя премія — радіола.

Валентина Долгая — володарка кришталеві вазі «Молодого комуніара».

ВСІ ПРАПОРИ — ДО НАС У ГОСТІ...

(На 4-й стор. читайте репортаж про фінал моторосу IV Спартакіади народів СРСР.)

ОБНОВЛЕННЯ ЦЕХУ

його на видному місці. А довкіл нього така сірість, що аж соромно стало.

За короткий строк ми переставили устаткування, пофарбували його в приємний для ока колір, побілили стіни, перестелили підлогу.

— Тепер і окремі механізми час удосконалити, — висловив свою думку ветеран і організатор нашої бригади Яків Таран.

Він поклав на стіл схему реконструкції кран-балки. А ще через кілька днів приніс креслення для виготовлення стелю по ремонту головки двигунів та машини для миття моторів.

Невдовзі нововведення були запроваджені у виробництво.

Підвищилась продуктивність і культура праці.

Все це допомогло нам завдання шести місяців цього року виконати на п'ять днів раніше строку. Всі відремонтовані мотори автомашин — високої якості.

П. БІЛЯКОВ, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади «автотранспортного підприємства», м. Кременець.

справа комсомольська

А сталося це так. Нам вручили перехідний Червоний прапор, який вибороли у змаганні серед інших колективів комбінату «Дніпроенергобудіндустрія». Бережно поставили ми

СИМВОЛ ПРАЦІ І ГЕРОЇЗМУ

Безсмертною славою уклав себе під час Великої Вітчизняної війни річковий броньований артилерійський корабель — монітор «Железняков», збудований на київському заводі «Ленінська кузня». Сорок тисяч кілометрів пройшов він з боями по Дунаю, Дніпру, Бугу, Дону, Кубані, Азовському і Чорному морях. На ознаменування подвигів відважного екіпажу колектив підприємства вирішив відбудувати монітор.

Сотні киян прийшли 30 липня в парк заводу «Ленінська кузня», де на постаменті гордо височить бойовий корабель, що носить ім'я легендарного балтійського матроса, учасника штурму Зимового Анатолія Железнякова. Тут відбувся мітинг, присвячений відкриттю корабля-пам'ятника. Його відкрив секретар парткому «Ленінської кузні» І. П. Харченко. Хвилиною мовчання шанували при-

сутні пам'ять воїнів-железняковців і робітників заводу, які віддали життя за свободу і незалежність нашої Батьківщини. Урочисто звучить велична мелодія Гімну Радянського Союзу.

Почесне право відкрити пам'ятник надається першому секретареві Київського міського комітету КП України О. П. Ботвіну, директору заводу М. А. Пуданському і Героєві Радянського Союзу Г. М. Холостякову.

Під звуки Гімну Української РСР і залпи військового салюту падає покривало, відкриваючи меморіальну дошку, встановлену на постаменті. На ній написано:

«Вічна слава героям! Монітор «Железняков», Річковий артилерійський броньований корабель водотоннажністю 240 тонн.

Збудований на заводі «Ленінська кузня».

Військово-морський прапор піднято 6 листопада 1936 року.

В період Великої Вітчизняної війни особливий склад монітора показав легендарні приклади військової доблесті і відваги в боротьбі з фашизмом.

Відбудований колективом, ордена Леніна заводу «Ленінська кузня» в році 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Корабель-пам'ятник доблесній праці суднобудівників і героїзмові радянських моряків відкрито 30 липня 1967 року».

Перед присутніми виступають бойовий соратник Анатолія Железнякова М. О. Ховрін, ветеран заводу, учасник будівництва і відбудови монітора О. П. Завадський, колишній командир монітора, капітан першого рангу в запасі О. О. Харченко, відмінник бойової і політичної підготовки, старшина першої статті Олександр Ващук та інші.

Представник Центрального Військово-Морського музею, капітан першого

рангу О. В. Петров зачитує вітального листа від ветеранів-аворіаців і передає секретареві комітету комсомолу заводу Віктору Стегню військово-морський прапор, який піднімався на легендарному крейсері в цьому, ювілейному, році. Приймаючи його, вожак заводської комсомолі від імені всієї молоді підприємства дає клятву берегти і множити революційні, бойові та трудові традиції дідів і батьків.

Оголошуються численні поздоровчі адреси колективу «Ленінської кузні» і список тих, хто віднині навечно зарахований до складу команди «Железнякова».

На борту монітора вистроюються колишні матроси цього корабля, які прилипли з усіх кінців Радянського Союзу, військові моряки. Над «Железняковим» здіймаються прапор Військово-Морського Флоту СРСР і прапори розвічування.

Чітко карбуючи крок, повз легендарний монітор, віддаючи військовій почесній славі кораблю, проходять військові моряки.

(РАТАУ).

ЛЕНІНГРАД, 31 липня. (Спец. кор. ТАРС). Гостями барвистого свята на Неві на честь Дня Військово-Морського Флоту СРСР були вчора учасники міжнародної зустрічі молоді і комсомольські загони Всесоюзного походу по місцях слави батьків.

Коли закінчилося це барвисте свято, молоді ленінградці повели своїх ровесників по своєму рідному місту, показували його палаці і пам'ятники, дорогі радянським

ЛЕНІНГРАД, 31 липня. (ТАРС). Три дні в гавані Васильєвського острова горів вогонь Всесоюзного зльоту переможців походів по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. Посланці всіх союзних республік прибули в місто Жовтня, щоб принести клятву вірності Батьківщині і партії, щоб розповісти про те, що пройдені мільйонами радянських юнаків і дівчат шляхи батьків-героїв запалили молодь на нові звершення.

Пізно ввечері 30 липня молоді ленінградці зібрались у центрі міста Леніна, щоб разом з учасниками зльоту взяти участь у грандіозній маніфестації «Слава Жовтню».

Історична Двірцева площа, по якій півіку тому червоногвардійські загони, колони революційних солдатів і матросів йшли на штурм останньої цитаделі старого світу — Зимового палацу, — надала свій простір десяткам тисяч юних.

22.30. Темряву прорізало проміння прожекторів. Колони маніфестантів вишикуються проти Зимового палацу, по фасаді якого протяглась емблема тре-

того Всесоюзного зльоту червоних слідопитів і цифри: 1917—1967.

Бурхливою оазацією зустрічає радянська молодь своїх ровесників з багатьох країн світу. Учасники міжнародної зустрічі під девізом «Жовтень і молодь» займають місця на трибуні для почесних гостей. Звучить Гімн демократичної

лованого штабу до центральної трибуни. Проміння прожекторів освітлюють величезний портрет В. І. Леніна. Радіо розносить по площі слова вожда: з хвилюванням слухає покоління 60-х уривок з промови В. І. Леніна «Що таке Радянська влада?»

Під звуки пісні борців: «Сміло у ногу рушайте»

наміта у тайзі перші проєкції. У почесній варті біля прапора Перемоги, доставленого з Москви, — мужні ветерани минулої війни. Свіжий вітер з Неві колихає прапор Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Біля мікрофона — перший секретар Ленінградського обкому ВЛКСМ Р. В.

пліють урочисту мелодію «Інтернаціоналу». У нічному небі спалахують багатоколірні гірлянди святкового фейєрверку.

А рано вранці, через кілька годин після закінчення маніфестації на Двірцевій площі, в гавані Васильєвського острова урочисто закрився третій Всесоюзний зліт учасників походу

ЖОВТЕНЬ У НАШИХ СЕРЦЯХ

ЗАКРИТТЯ ІІІ ВСЕСОЮЗНОГО ЗЛЮТУ ПЕРЕМОЖЦІВ ПОХОДІВ ПО ШЛЯХАХ БАТЬКІВ

Свято юності в місті Леніна

людям місця, зв'язані з Жовтнем і Леніном.

А в полудень колона автобусів з голубими емблемами зустрічі «Жовтень і молодь» зупинилась біля Ермітажу. Більше двох годин тривало це побачення молодого покоління з шедеврами світового мистецтва.

Все хочеться побачити в цьому красивому місті, яке іноземні туристи прозвали «музеєм під відкритим небом», все хочеться запам'ятати. І тому в цей передостанній день роботи форуму юності в старовинних парках і скверах йдуть задушеві зустрічі посланців різних країн з своїми ленінградськими ровесниками.

Ввечері на Двірцевій площі, свяченне каміння якої зберігає відгомін Жовтневого штурму, площі, з якої почалися шляхи слави і мужності радянського народу, відбулась багатотисячна маніфестація молоді. Разом з юнаками і дівчатами міста Леніна сюди прийшли посланці всіх союзних республік і міст-героїв, які беруть участь у зльоті червоних слідопитів. Разом з ними в цій маніфестації беруть участь ветерани революції, громадянської і Великої Вітчизняної воєн, герої праці. Тут біля Зимового палацу і гості — учасники міжнародної молодіжної зустрічі.

На цій історичній площі юне покоління Країни Рад ще раз демонструє нерушиму згуртованість своїх рядів, вірність справі батьків, справі революції, партії, Леніну.

Черкаська область. Піонери України одержали чудовий подарунок: у Каневі відкрито бібліотечну-музей Аркадія Гайдара. Тут зібрано численні документи і матеріали про життя і діяльність бойових подвигів письменника-патріота. Його книги, особисті речі. На відкриття бібліотеки-музею прибули делегати піонерів з багатьох міст країни.

На фото: ленінградські піонери оглядають експонат музею.

Фото І. ВОЛЧКОВА (Фототрансмісія РАТАУ).

аздож строю почесної варті біля арки Головного штабу до трибуни прямують ті, хто з головних колон Червоної Гвардії, півіку тому історичної ночі 1917 року проклав першим цей шлях. Юні ленінці зручають ветеранам революції букети червоних гвоздик.

На площі — священні реєливі, озвіні немеркнуучою славою. Моряки Балтики ескортують прапор флага-мана революції — крейсера «Аврора». Прапор міста юності — Комсомольська-на-Амурі — супроводять ті, хто на заклик комсомолу

Ніколаєв. Він відкриває маніфестацію молоді.

Під бурхливі, довго нестихаючі оплески десятків тисяч учасників мітингу перший секретар ЦК ВЛКСМ С. П. Павлов зачитає Звернення учасників Всесоюзного походу по шляхах батьків-героїв до всіх юнаків і дівчат радянської країни.

Впевненим кроком іде по історичній площі молодість 60-х років, яка прийняла естафету слави з рук старших поколінь і готова на нові подвиги в ім'я народу. Тисячі голосів підхоп-

по місцях революційної, бойової і трудової слави.

Від імені ЦК ВЛКСМ і штабу зльоту секретар Центрального Комітету комсомолу А. Ю. Чеснавічус оголосив форум червоних слідопитів ювілейного 50-го року Жовтня закритим.

Посланці юності країни прощаються з містом революції. Факел наступного зльоту спадкоємців подаєгу буде запалено на Україні.

**Н. КУПРІЯ,
Б. ГРИЩЕНКО.**
(Спец. кор. ТАРС).

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Жанр кінокомедії став шни «притчею во язицех». І, як не дивно, не тому, що тут досягнуто значних успіхів. Навпаки: справжній кінокомедійний явище таке ж поодиноке, як, скажімо, вішований роман. На це справедливо нарікають глядачі. Та й не тільки вони. Про це говориться і на всесоюзному форумі кінематографістів, який нещодавно від-

Серйозно про комедію

бувся в Москві. Отже, факт лишається фактом: кінокомедія терпить фіаско. А чому? Можливо, з часів Пата і Паташона та «Веселих хлоп'ят» перевелися справжні артисти з яскраво вираженим комедійним амплуа? Ні, заперечить глядач: а неперевершений Ільїнський, а Філіпов, а знаменита трійця — Віщя, Моргунов, Нікулін і т. д.? Не будемо заглиблюватися в причини такого явища. Безсумнівно лише одне: кінокомедія не виконує свого призначення. А це призначення в тому, щоб не тільки дошкульно висміювати, а й узагальнювати та виховувати. Пошлемося на «Кавказьку полонянку», яка не так давно демонструвалася на екранах нашого міста. Щодо «норми сміху», то вона аж завелика в цьому фільмі. Карколомний сюжет, побудований на дотепних трюках, не дає змудуватися глядачеві. Але все-таки фільм викликає розчарування. Викликає тому, що комедійний елемент в цьому знецінений. Він спрямований невідомо на кого і для чого, тобто носить відверто розважальний характер. А розважальність (і не тільки в комедії) неминує супроводять банальність.

В цьому зайвий раз пересвідчується,

переглянувши «Сашу-Сашеньку» (виробництво кіностудії «Білорусьфільм»).

Цей фільм позбавлений навіть тієї позитивної якості, що властива «Кавказькій полонянці»: дотепної вигадки. Фабула його красномовно примітивна: в дівчину Сашу закохується хлопчик з заводу. Саша видає себе за артистку. Насправді ж вона за фахом муляр. Роз'язанню цього ребусу і присвятили свою роботу сценарист Л. Вакуловська та режисер - постановник В. Четвериков. Чи варто підкреслювати, що такий задум був задалегідь приречений на невдачу.

Другорядні сюжетні лінії і навіть операторська майстерність (кадри з парашутистами) не рятують становища. Крім усього, у фільмі абсолютна відсутність динаміки. Дія його розгортається повільно і нецікаво. Чимало кадрів зовсім не прив'язані до фабули і викликають справедливе роздратування. А скільки тут штампов: всюдисущі міліціонери й пожежники, невибгливі пісеньки під акомпанемент обов'язкової гітари — як усе це нам знайоме по попередніх фільмах!

Відомо, що один з найпоширеніших художніх засобів жанру комедії — гротеск. Саме гротеск робить комедію крилатою. Цього не скажеш про «Сашу-Сашеньку». Гротеск тут межує на грані з фантастикою, бо не ґрунтується на реальній основі. Він — самоціль, а тому не спроможний виконати свою функцію.

Щоправда, є в фільмі і дещо позитивне. Неогоно вжила в роль молоді робітничі артистка Н. Селезнева. Вдалий образ виконроба створив медійним обдаруванням. Але не їх робота визначається неуспіх фільму. Причина ж невдачі у відсутності цікавих проблем, у заданості схеми сюжету, не-правдоподібності.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ.

Друзі її дивувалися:

— Оце дивина! Лариса годинником стала. А вона, Лариса Лопата, працюючи на Кіровоградському заводі «Ремлобтехніка», повсякчас поліпшувала своє уміння. Нині вона контрольний майстер цеху. А ще Лариса — заступник секретаря комсомольської організації заводу, член міськомуніонізму.

На знімку: Л. ЛОПАТА.

Фото М. ЧЕРКАЄВА.

● НОВИНИ

ЕКІПАЖ-ВЕЛЕТЕЦЬ

В другому кварталі ювілейного року колектив Балахівського вуглерозрізу набагато перевиконав доведений план. З випередженням графіку працює і в липні. Всюди відзначається молодь. Особливо стараються хлопці з ділянки, де начальником Е. М. Кривашов. Екіпаж відвально-транспортного мосту, наприклад, тут велетнем називають. І не дивно. Колектив щодня цілі гори перевертає. В липні понад завдання він вичистив близько 80 тисяч кубічних метрів породи.

М. КУЛИБАБА.

Балахівський вуглерозріз.

● НОВИНИ

БРАВО, ШВЕЙНИКИ!

Слухачі принишкли. Зорувалися примусила Тепло зустріли хворі Кіровоградського госпіталью. Та ось Віра Сокольник і багатьох інших гуртківців. Алла Кондратюк почали виступати у колишніх бійців, член комітету комсомолу Кіровоградської швейної фабрики.

Г. ТАРАН,

● НОВИНИ

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ — ПЕРЕДЦІЛАТА

Відбулося засідання комітету комсомолу заводу «Червона зірка». Члени комітету та секретарі цехових комсомольських організацій радилися, як краще організувати розповсюдження молодіжних видань. Член редколегії обласної молодіжної газети «Молодий комунар» В. Цяч розповів присутнім на засіданні про плани редакції. Комсомольські активісти висловили ряд зауважень і поради на адресу редакції.

● НОВИНИ

БОЙОВИЙ ПЕРЕКЛИК

ЧЕРВОНИХ ПАСПОРТІВ

Якось, працюючи у фондах музею Збройних Сил у Москві, я натрапив на цікаву фотографію. Обличчя одного молодого гвардійця здалося дуже знайомим. Пробіг очима підпис. Так і є. Він. Почав перечитувати сторінку за сторінкою.

«... За виявлені сміливість і відвагу в бою відзначені урядовими нагородами майор Боковиков і лейтенант Кузьменко.

Екіпажам Боковикова та Кузьменка було поставлено завдання прикрити відхід наших частин.

Ворог люто кидався в атаки, намагався зламати опір танкістів. Бій тривав близько трьох годин. Незважаючи на багаточисленність ворога, танкісти витримали натиск, знищили більше сотні гітлерівців, виконали поставлене завдання...»

... Петро якраз чергував, коли училище було підняте по тривозі. «Мабуть, учбова», — подумав. Але цього разу Батьківщина кликала на бій.

Переправа була розгромлена. Командир батальйону майор Гришин прийняв рішення форсувати річку вброд. Знялися в небо дві червоної ракети. І танки, здолавши водний рубіж, залізним валом покотилися на ворога. Це було неподалік села Черногостьє.

Гітлерівці ввели в дію всі свої вогневі засоби. У гуркоті гармат, рокоті моторів і слова товариша поруч не чути. І раптом усе кудись зникло, в голові задвигало. Опритомілий, побачив, що решта екіпажу, загинула. Обережно відсунув механіка-водія, поглянув у шіліну. Напроти, рукою подати, з куців палили дві ворожі гармати. Натиснув на стартер. Передача, газ, і танк зірвався з місця.

Петро бачив перед собою тільки ті дві гармати. Біля однієї з них заметушилися німці, поспішно повертаючи ствол у його бік. Та вистрілити не встигли. Танк підім'яв одну гармату з обслугою, накинувся на другу.

Так почався нелегкий бойовий шлях Петра Боковикова. За цей перший бій молодий лейтенант, відмінник навчання, був нагороджений орденом Червоної Зірки, який йому вручили 1 вересня 1941 року.

Війна неблаганно сіяла смерть та горе. І лише в спогадах залишилися петропутьми недалекі сонцясні дні, село Боковикове в чарівній тайзі Іркутської області. Його так нарекли на честь першого поселення декабриста. Не раз, йдучи з батьком на полювання повз величезні кедря, піхта, сосня, Петро з захопленням слухав про своїх предків-революціонерів. Закінчив семіричку, педагогічні кур-

си, два роки вчителював у своєму селі. Потім в Іркутську вчився в гірничому технікумі, очолював комсомольську організацію. Жив за одним правилом: завжди бути наперед. І коли в 1937 році оголосили комсомольський набір у танкові війська, його прізвище одним з перших з'явилось в списках курсантів Харківського училища.

Та спогади все більше відтісняла війна, сповнюючи душу ненавистю до ворога, який уже увір-

ТРИЧІ ВОСКРЕСЛИЙ

вався на Дон, зміноюю вповзав на Кавказ.

— Важко було, — згадує Петро Олександрович. — На той час я командував окремим танковим батальйоном. Часто виконував особливі завдання командування. А дружина на той час двічі плакала над похороною...

Помовчав трохи і додав роздумливо:

— Війна. Всяк буває. Довелося п'ять танків змінити. У бою за станцію Ічирську захопили 26 ворожих танків і повернули їх проти гітлерівців.

Під тією станцією і закінчилась його військова кар'єра, коли танк зупинився, охоплений полум'ям. Петро однією силою волі відкрив люк. Підвесився з місця не було сил. Чоботи на ньому горіли. Механік-водій і кулеметник були вбиті. Заряджаючий вискочив, кинувши на ходу: «Я зараз». Хвилини тягнулися неймовірно довго.

Вогонь підбирався все ближче і ближче. Страшний біль пронизував все тіло. Слух не ловив гололів бою, хоч навкруги, мов у темлі. Гітлерівці рвалися на Грозний. Там — нафта. Але на дорозі стояли ось такі, як Петро і його друзі. Стояли на смерті.

Горів одяг. Душив дим. Знесилені пальці тягнулися до істоле-та, щоб покінчити з ними страшними муками. Та не досягнулися. Петро знепритомнів: Він не чув, як підхоплювали і заряджаючий витягнули його з машини, як та за кілька хвилин зірвалася.

Госпіталь був переповнений.

Госпіталь був переповнений.

Година дві Боковиков лежав на стігу, доки підійшла черга і поїзели кудись угору по східках.

Пазустріч біг худорлявий чоловік у халаті.

— Куди ви його?

— Та тут десь примостимо...

Лікар досвідченим оком відразу визначив стан пораненого і різко кинув на колду:

— Негайно в операційну!

— Вже коли Петро лежав на операційному столі, лікар нахилився:

— Хто такий?

— Майор. Командир окремого танкового батальйону.

— Значить, можна говорити

прямо?

— Можна.

— Погані твої справи. Газова гангрена. Доведеться ампутувати ноги.

— А щоб не ампутувати?

— Ризиковано.

— Давай ризикуємо. Жити треба.

І лікар згодився. Сім місяців ішла боротьба між життям і смертю.

— Бойовий той лікар був, — згадує Петро Олександрович. — Я йому тоді ще й рекомендацію в партію дав...

Тоді й закінчилась його військова кар'єра. Але й сьогодні Петро Олександрович у бойовому строю. Вихований комсомолом, загартований партією, трічі від смерті воскреслий, він понав усе любить життя. Як завідуючий обласним партійним архівом, він не тільки допомагає багатьом людям віднайти, опрацювати і зберегти для нащадків історію боротьби і звершень, з й сам у лекціях розповідає про героїчні дії Великої Вітчизняної. Тільки про себе він змовує...

В. ШУРАПОВ.

На фото: праворуч — П. Боковиков у роки війни.

З НОВУ ОЖИЛИ АУДИТОРІЇ ПЕДИНСТИТУТУ: ТЕПЕР У НЬОМУ ГОСПОДАРЮЮТЬ АСТУПНИКИ.

Анатолій Дяченко прибув до нашого міста з Конотопа, де чотири роки працював робітником на електромеханічному заводі. Запитую, що привело хлопця саме в педагогічний вуз.

— Працюючи на заводі, — говорить Анатолій, — я у вільний час займався гімнастикою, добився другого спортивного розряду. І не лише сам тренувався, а й навчав малюків з підшефної школи. Не можу гередати, як звик до них. Вирішив перекваліфікуватися на вчителя фізичного виховання. Та про це говорити ще рано.

А для Валентини Литвиненко з Малої Виски навчання в пединституті стане вітленням її найзаповітнішої мрії. Зразу ж після закінчення Малописківської середньої школи № 4 Валя прийшла в райком:

— Пошліть працювати з піонерами.

Й не треба було «аростати» в піонерське життя. Хто ж у школі не знав групкомсорга, а по-

НІ ПУХУ!

тім загонову вожату Валю Литвиненко.

Звичайно, у дівчини, як і в інших абітурієнтів, на душі неспокоїно: екзамени є екзамени.

— Як добре, — ділиться Валентина, — що викладачі інституту, крім консультацій, організували для нас додатковий підготовчі курси. Багато вони дали тим, хто серйозно поставився до своєї підготовки.

Дійсно, цього року колектив викладачів проводить набір надзвичайно організовано. Окрім підготовчих курсів, еступники мають змогу працювати в читальному залі, користуватися бібліотекою. Приїжджим не треба було шукати квартири: на них чекають світлі кімнати інститутських гуртожитків.

Юнаки і дівчата, для яких навчальні аудиторії стануть на найближчі чотири роки рідним домом, вже зараз починають жити неспокоїним студентським життям. Нещодавно вони демонстрували свої здібності на концерті художньої самодіяльності.

Та все ж найбільш хвилює для Галі Кузьмінської і Ліди Таран з Жовтих Вод, для Валі Тисяченко з Кривого Рога і сотень їх товаришів наступило вчора. Перший екзамен!

— Який конкурс? Хто приймає? — чулися збенкетжені голоси.

До останнього екзамена, коли з завмираючими серцями аступники будуть шукати в списках свої прізвища, ще чимало часу. Перед майбутніми педагогами багато тризв'яз і недоспаних ночей. Тому хлопці й дівчата не розлучаються з книжками і конспектами.

Ні пуху вам, абітурієнти!

В. ШАРІЙ.

М. Кіровоград.

„Космос-170“ у польоті

31 липня в СРСР проведено черговий запуск штучного супутника Землі «Космос-170».

(ТАРС).

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 2 серпня. Перша програма. 11.00 — Кінопрограма, (Кіровоград). 16.50 — Слідами героїв роману Фурманова «Зірка», Літературна передача. (Ташкент). 17.10 — «Волики Волга», Репортаж з виставки творів художника Поволжя, (Волгоград). 17.40 — До 50-річчя Великого Жовтня, «На землі Суомі», (М). 18.00 — Кіровоградські вісті, 18.15 — Голосівка, (Кіровоград). 18.20 — Тиждень Узбецької РСР у Москві, Програма Ташкентської телестудії. (М). 20.30 — Толеновни, (М). 21.00 — «Сісця поара», (К). 21.10 — «Ночі без ночілі», Новий художній фільм. (К). 22.30 — Спартакіада народів СРСР, Легка атлетика, (М).

Друга програма. 11.00 — Художній фільм «Діло було в Пензі», (Дніпропетровськ). 18.00 — Телевісті, (К). 18.30 — «Чим небезпечно хімічна зброя», (Дніпропетровськ). 19.00 — «Тижневий пошар», (Дніпропетровськ). 19.00 — Передача для молоді «Глобус», (Дніпропетровськ). 20.30 — Толеновни, (М). 21.00 — Тележурнал «Колос», (Дніпропетровськ). 21.40 — Любителям класичної музики, (Дніпропетровськ).

ЧЕТВЕР, 3 серпня. Перша програма. 16.20 — Для дітей, «Теремоки», (Донецьк). 17.00 — Піонерські вісті, (Львів). 17.30 — «На головному напрямку», Репортаж (Дніпропетровськ). 17.45 — Телевісті, (К). 18.15 — До місячника радянсько-американської дружби, «В країні гримучого неба», Телефільм. (М). 19.30 — Спартакіада народів СРСР, Бокс, (М). 20.30 — Толеновни, (М). 21.00 — До 50-річчя Великого Жовтня, Програма УТ, присвячена дню Чернівецької області, (К). 22.00 — Новини кінопрограма, (К).

● ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

СЕРЕДА, 2 серпня. 11.00 — Художній фільм «Діло було в Пензі», (М). 17.00 — Фільм для дітей, 18.15 — Дніпропетровські новини, 18.30 — «Чим небезпечно хімічна зброя», 19.00 — «Тижневий пошар», 19.00 — Передача для молоді «Глобус», 20.30 — Телевізійні новини, (М). 21.00 — Телевізійний журнал «Колос», 21.40 — Любителям класичної музики, 22.30 — Спартакіада народів СРСР, (М).

ЧЕТВЕР, 3 серпня. 16.20 — Для дітей, «Теремоки», (Донецьк). 17.00 — Піонерські вісті, (Львів). 17.30 — «На головному напрямку», Репортаж, 17.45 — Телевізійні вісті, 18.15 — До 50-річчя Великого Жовтня, «Волики магистраль», 19.30 — Спартакіада народів СРСР, (М). 20.30 — Телевізійні новини, (М). 21.00 — До 50-річчя Великого Жовтня, Програма УТ, присвячена Чернівецькій області, 22.00 — Художній фільм «Діло було в Пензі».

● ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

СЕРЕДА, 2 серпня. 10.30 — Телевізійні нариси, 11.00 — Художній фільм «Гра без правил», 17.00 — Передачі з Одеси, 18.45 — Для школярів, «На книжковій полиці», 19.00 — Документальний фільм, 19.25 — Передача з Одеси, 20.30 — Телевізійні новини, (М). 21.00 — Художній фільм «Через клопотань», 22.20 — Кінохроніка, 23.00 — Спартакіада народів СРСР (М).

ЧЕТВЕР, 3 серпня. 10.30 — Документальний фільм, 11.00 — Фільм-спектакль «Поїзд, який ми пам'ятаємо», 16.20 — Для дітей, «Теремоки», (Донецьк). 17.00 — Піонерські вісті, (Львів). 17.30 — «На головному напрямку», Репортаж, (Дніпропетровськ). 17.45 — Телевізійні вісті, 18.15 — Кінопередача для дітей, 19.30 — Спартакіада народів СРСР, (М). 20.30 — До 50-річчя Великого Жовтня, Програма УТ, присвячена Чернівецькій області, 22.00 — Фільм-спектакль «Поїзд, який ми пам'ятаємо».

Де ще раз побачити?

У Швейцарії демонструються 12 радянських кінофільмів, присвячених 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Глядачі з великим інтересом дивляться фільми «Депутат Балтики», «Чапаяв», «Комуніст», «Серце матері» та інші.

«Де можна побачити ще раз ці фільми?», «Чи не можна продовжити їх показ?» — з такими запитаннями звертаються швейцарці до влаштувачів кінофестивалю.

IV СПАРТАКІАДА НАРОДІВ СРСР

Треба велике вміння, щоб на тяжкій трасі утриматися в сідлі.

Всі пранори до нас у гості...

В Москві, Ленінграді та інших містах країни фінішує IV ювілейна Спартакіада народів Радянського Союзу. Арену фінальних змагань стала міжнародна мотоциклетна траса Заводівка, що на околиці Кіровограда.

нічних видів спорту вперше включений до програми Спартакіади народів Радянського Союзу. І те, що ця Спартакіада ювілейна, надало змаганням ще більшого значення, урочистості і святковості.

Присутні на кросових гонках неодноразово спостерігають і драматичні, і комічні події, що трапляються на трасі. Так було і цього разу вже в перший день фінального призу імені С. М. Кірова. Бачила вона і

Призи чекають господарів.

кросменів міжнародних гонок, в яких, крім радянських спортсменів, брали участь представники Німецької Демократичної Республіки, Угорщини, Чехословаччини. Але нинішні змагання особливі. Мотокрос у числі інших тех-

класу 175 кубічних сантиметрів. Кожному належить зробити шість двокілометрових кіл. Гонку вперше проходили заїзди, діючи не відірвано поглядом від машини № 11. А коли в другому і третьому заїздах стався неполадок з мотоциклом Євгена, в неї аж слюзи виступили на очах. Я розумію стан дівчини, в тому ні про що не розпитував.

Приз „Молодого комунара“ — у Валентини ДОЛГОЇ

Що в суботу стали відомі переможці фіналу мотокросу серед жінок. Наймолодшою з них виявилася першорозрядниця Валентина Долгая з Дніпропетровська. Вона й одержала кришталеву вазу — приз «Молодого комунара».

В неділю до початку заїздів зустрілася з нею. Якраз готувалася до старту чоловіки на машинах класу 175 кубічних сантиметрів. Валентина хвилювалася, адже мав вступити в боротьбу і її тренер Євген Корольов. Весь час, поки проходили заїзди, дівчина не відірвала погляду від машини № 11. А коли в другому і третьому заїздах стався неполадок з мотоциклом Євгена, в неї аж слюзи виступили на очах. Я розумію стан дівчини, в тому ні про що не розпитував.

Лише пізніше Валентина розповіла про себе. Я звернув увагу на її переп'яну руку. Виявляється, на тренуванні спортсменка вивинула руку. Так з зворною рукою і вступила в змагання. Було важко, але дівчина впевнено вела машину. В першому колі першого заїзду вона лідирує, за нею їде латиська Рута Осе. В другому колі кросменка з Латвії випереджає Валентина, але українська спортсменка в третьому колі знову виходить наперед. І все ж таки Валентина закінчує перший заїзд шостою.

Не менш динамічна боротьба розгорілася і в другому заїзді. В першому колі Валентина

Долгая їде шостою, але потім впевнено обходить суперниць і в останньому колі вже переслідує лідера Руту Осе.

Третій заїзд для Валентини був невдалим — підвела машина. Валентина Долгая вийшла в число найсильніших кросменок, завоювавши шосте місце.

Кілька слів про володарку нешої кришталеві вазі.

Валентині — 21 рік. Вона комсомолка, працює зварювальницею на заводі в місті Дніпропетровську. Займається мотоциклетним спортом три роки. Починала в автотоклубі, як сама говорить, з «чорної роботи» — прала хлопцям майки, чистила мотоцикли. Машини тренери не довіряли, бо на вигляд була слабкою, тендітною. І лише згодом Євген Корольов звернув увагу на її захоплення технікою, мотоспортом.

1967 рік — урожайний для Валентини. Три золоті медалі «збрала» вона в цьому році: дві — на першості республіки і одну — на першості країни з багатоборства.

На закінчення нашої розмови Валентина просить передати читачам газети побажання великого щастя, успіхів. Тиснувши на прощання руку, вона говорить: «Я зворушена нагородою вашої газети».

В. ГАНОЦЬКИЙ, спеціаліст «Молодого комунара».

Гонки чоловіків на машинах класу 175 кубічних сантиметрів ще раз довели, що успіх мотоциклістів залежить і від ретельної підготовки техніки. Саме з-за недоліків у цій справі невдача спіткала досвідчених українських кросменів — майстра спорту Євгена Корольова і кандидата в майстри Володимира Овчинникова.

Корольов очолював

Золоті призери мотокросу (зліва направо): Віктор АРБЕКОВ (Москва), Пасло РУЛЬОВ (Ленінград), Рута ОСЕ (Латвія) і Юрій РОМАНОВ (Москва).

гонку перші три кола четвертому колі підвела машина і лідером став москвич Юрій Романов. Корольов фінішував лише шостим. Майже так само почався й другий заїзд. Зі старту знову поїв Корольов. Проте лише два кола, бо на третьому з-за неполадок у мотоциклі він зовсім зійшов з траси. Таке ж припало й на долю Романова, якого бачили попередю до десятого кола (у чоловіків дистанція становила 12 кіл — 24 кілометри). Лише на одне коло в лідери вирвався Овчинников. Та й його на

Боротьба за титул чемпіона ювілейної Спартакіади тут точилася в основному між Арбековим і Драугсом. Спортсмен із Латвії виграв перший заїзд, так і не давши Арбекову, який ішов другим, обійти себе. Хто знає, як закінчився б наступний заїзд, якби Дра-

Російської Федерації, України, Ленінграда та Грузинської РСР.

Серед юнаків командні місця розподілилися так: РРФСР, Українська РСР, Грузинська РСР, Латвійська РСР, Москва, Литовська РСР.

М. РОДОХЛЄБ.

Обком ЛКСМУ установив приз наймолодшому кросмену — членові збірної команди України. Його володарем став наш земляк, токарь Олександрійського рудоремонтного заводу Володимир Сушин. Фото В. Ковпака.

З ПЕРШИХ ХВИЛИН гості зробили заявку на реванш за поразку в першому колі. Склалося враження, що вони доб'ються свого, бо деякий час м'яч майже не покидав штрафного майданчика кіровоградців. Але потім господарі поля освоїлися з обстановкою і перевели гру в більш спокійне русло. Встановилася рівновага, в якій шанси на взяття воріт зрівнялися. Однак першою це зробила «Зірка», коли удар

ДУЕТ КВАСОВ—КОРОЛЬОВ

Квасова на 29-й хвилині досяг цілі. А в другому таймі Корольов примусив Городенка знову вийняти м'яч з сітки воріт. Через чотири хвилини Слітку вдалося відквитати один гол. Взагалі, в цій грі добре відзначився дует Квасов — Корольов. Інші матчі 23-го туру закінчилися так: «Шинник» — «Локомотив» (Вінниця) — 1:1, «Волга» (Горький) — «Карпати» — 0:3, «Локомотив» (Калуга) — «Металург» (Запоріжжя) — 0:1, «Волга» — (Калінін) — «Металіст» — 0:0, СКА (Львів) — «Молдова» — 0:0, СКА (Київ) — «Авалгард» — 2:1, «Таврія» — «Труд» — 0:2, «Суднобудівник» — «Сокол» — 0:0, «Металург» (Тула) — СКА (Одеса) — 0:0. «Зірка» тепер на сьомому місці в турнірній таблиці. Завтра вона зустрічається з калузьким «Локомотивом».

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ
м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ.

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.